

वा० रा०

॥ २१ ॥

किमितिदेव्यांचक्षुर्निपातितं तत्राह ॥ कान्विति ॥ अन्येनहेतुना विकारादिनेत्यर्थः ॥ कान्वितिसूचितविस्मयहेतुमाह ॥ रूपंचेति ॥ २३ ॥ दग्धं नष्टं ॥ सव्येतरतुरेणुध्वस्तं रेणु
स्पर्शकलुषीकृतं ॥ ज्योतिषा तेजसा पिंगलं तस्यभावस्तत्त्वं ॥ यद्वाकलुषितज्योतिरिव पिंगल्वंप्राप्तमित्यर्थः ॥ २४ ॥ समधारं समधारयम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्व्रतं त्वदाचरि

कान्वेषेतिमहाराजनखत्वन्येनहेतुना ॥ रूपंचानुपमंकृत्वारुद्राणीतत्रतिष्ठति ॥ २३ ॥ देव्यादिव्यप्रभावेणदग्धंसव्यंममेक्षणं ॥ रेणु
ध्वस्तमिवज्योतिःपिंगलत्वमुपागतं ॥ २४ ॥ ततोहमन्यद्विस्तीर्णंगत्वातस्यगिरेस्तटं ॥ तूष्णींवर्षशतान्यष्टौसमधारंमहाव्रतं ॥ २५ ॥
समाप्तेनियमेतस्मिंस्तत्रदेवोमहेश्वरः ॥ ततःप्रीतेनमनसाप्राहवाक्यमिदंप्रभुः ॥ २६ ॥ प्रीतोस्मितवधर्मज्ञतपसानेनसुव्रत ॥ मया
चैतद्व्रतंचूर्णित्वयाचैवधनाधिप ॥ तृतीयःपुरुषोनास्तियश्चरेद्व्रतमीदृशं ॥ २७ ॥ व्रतंसुदुष्करंद्येतन्मयैवोत्पादितंपुरा ॥ तत्सखित्वंम
यासौम्यरोचयस्वधनेश्वर ॥ २८ ॥ तपसानिर्जितश्चैवसखाभवममानघ ॥ देव्यादग्धंप्रभावेणयच्चसव्यंतवेक्षणं ॥ २९ ॥ पेंगल्यंयद
वाप्तंहिदेव्यारूपनिरीक्षणात् ॥ एकाक्षिपिंगलीत्येवनामस्यास्यतिशाश्वतं ॥ ३० ॥ एवंचेनसखित्वंचप्राप्यानुज्ञांचशंकरात् ॥ आग
तेनमयाचैवश्रुतस्तेपापनिश्चयः ॥ ३१ ॥ तदधर्मिष्ठसंयोगान्निवर्तकुलदूषणात् ॥ चित्यतेहिवधोपायःसर्पिसंघैःसुरैस्तव ॥ ३२ ॥ ए
वमुक्तोदशग्रीवःकोपसंरक्तलोचनः ॥ हस्तान्दंतांश्चसंपिप्यवाक्यमेतदुवाचह ॥ ३३ ॥ विज्ञातंतेमयादूतवाक्यंयत्त्वंप्रभाषसे ॥ नैवत्व
मसिनैवासौभ्रात्रायेनासिचोदितः ॥ ३४ ॥ हितंनैषममैतद्विब्रवीतिधनरक्षकः ॥ महेश्वरसखित्वंतुमूढःश्रावयतेकिल ॥ ३५ ॥

तमहाव्रतं ॥ २७ ॥ रोचयस्व रुचितं दृष्टित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ पेंगल्यमिति इतरदितिशेषः ॥ ३० ॥ एवंचेन शिवेन ॥ ३१ ॥ निवर्त निवर्तस्व ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वा
क्यंविज्ञातं वाक्यतात्पर्यार्थोविज्ञातः ॥ येनभ्रात्राचोदितोसौभ्राता त्वंचनैवासि नभविष्यसि ॥ ३४ ॥ तत्रहेतुर्हितमिति ॥ एवधनरक्षकोमेहितंनैवब्रवीति ॥ किंतर्हिब्रवीती
त्यत्राह ॥ महेश्वरसखित्वमिति तद्रूपबलसंपदमित्यर्थः ॥ ३५ ॥

३० का०

॥ २१ ॥